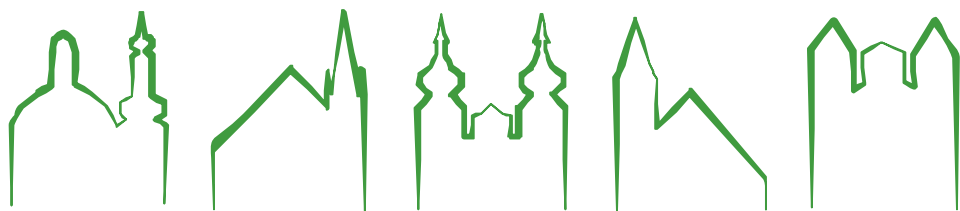

Život farností Znojma

prosinec
2018 **10**

Ročník XXVIII | Cena 7 Kč

Před sto roky skončila první světová válka

11. listopad jsme si letos nepripomínali pouze jako svátek sv. Martina. Na tento den připadlo sté výročí od konce nejkrutějšího a nejkrvavějšího válečného konfliktu, které lidstvo do té doby poznalo – první světové války. Právě 11. listopadu 1918 v 11 hodin vstoupilo v platnost příměří mezi Německou říší na straně jedné a mocnostmi Dohody, především Francií, Velkou Británií, Itálií a Spojenými státy americkými na straně druhé. Německo bylo posledním bojujícím státem tzv. Čtyřspolku, jehož další členové z boje postupně odpadávali během podzimu 1918: 29. září Bulharské carství, 30. října Osmanská říše (Turecko) a konečně 3. listopadu 1918, ve vile Giusti u italské Padovy, i habsburské mocnářství, jehož byly země Koruny české po čtyři staletí neodmyslitelnou součástí.

V momentě, kdy osychal inkoust podpisů pod tvrdými podmínkami příměří, přestávalo Rakousko-Uhersko de facto existovat. V návaznosti na federalizační manifest

rakouského císaře Karla, krále českého a markraběte moravského, začaly jednotlivé národní politické reprezentace vyhlášovat své vlastní národní státy, československý nevyjímaje. Idealistická představa blahoslaveného císaře Karla, že tyto státy zůstanou ve společném zahraničně-politickém a obchodním svazku (po vzoru dnešní Evropské unie) pod hlavou společného panovníka, vzala brzy za své. Vítěznou cestu Evropou razila státní forma republiky. Když socialistická revoluce v Berlíně svrhla 9. listopadu 1918 německého císaře Viléma II., došlo záhy i na našeho Karla. Dne 11. listopadu rezignoval na vládu ve Vídni, o dva dny později i na vládu v Budapešti. Dne 14. listopadu padla monarchie i u nás: na prvním zasedání Revolučního národního shromáždění v Praze byli Habsburkové sesazeni z trůnu a povolána republika s prezidentem Masarykem v čele.

(pokračování na straně 2)

11. listopadu na svátek sv. Martina dorazil do kostela sv. Kříže i sám sv. Martin, aby se zúčastnil požehnání mladého vína. Děti mu při té příležitosti vytvořily krásného bělouše. (Více ve Stalo se.) | Foto Martin Moštěk

Příští číslo zpravodaje vyjde až na konci ledna 2019

Vážení čtenáři, držíte v ruce poslední číslo společného zpravodaje znojemských farností. Možná jste se někteří zalekli, že se snad jedná o úplně poslední číslo. Ne, není tomu tak, jde pouze o poslední číslo ročníku 2018. Náš zpravodaj bude vycházet i nadále, ale od roku 2019 se změní jeho periodicita. Namísto deseti čísel za rok budeme vydávat čísel pouze pět, každé však v rozšířeném rozsahu 12 stran. Časopis bude vycházet zhruba jednou za dva měsíce a cena jednoho čísla se zvedne na 10 Kč. K tomuto kroku jsme přistoupili z důvodu časové náročnosti související s tvorbou časopisu a kvůli menšímu zájmu o přispívání do zpravodaje. Přesto doufáme, že se nám i nadále bude dařit časopis udržet jako zdroj informací o dění v našich farnostech. To však souvisí i s Vaší ochotou do zpravodaje psát.

Všem dosavadním přispěvatelům děkujeme za spolupráci a všem našim čtenářům přejeme radostné Vánoce a pokojný nový rok. Již nyní se těšíme na Vaše články. Uzávěrka příštího čísla bude 20. ledna 2019.

Za redakční radu Ondřej Lazárek

Z OBSAHU:

Pouť dětí ke sv. Anežce v Hrádku	2
Varhanický seriál	5
Rozhovor s otcem Jindřichem Bartošem	6

S velkou válkou přicházejí velké změny. Ale jak na ně reagovali naši pradědové a prababičky, prostí občané, na které válka dolehla se všemi důsledky nejtvrději? Naši muži museli podle platného branného zákona již v létě 1914 narukovat do války. Rodáci ze Znojemska, Moravskobudějovicka, Moravskokrumlovska, Mikulovska a Hustopečska byli většinou příslušníky moravského c. a k. 99. pěšího pluku, který si hned po prvních bojích na území dnešního Polska vysloužil za svoji odolnost a chrabrost od ruských nepřátel přezdívku „Žlutí čerti“. Rusové trápili naše pradědy až do léta 1917, kdy se po debaklu Kerenského ofenzívy jejich branná moc rozložila. Ji-homoravské pluky byly potom přemístěny na italskou frontu. Nejprve se stihly ještě zapojit do poslední bitvy na řece Soči v Rakouském Přímoří (dnes Slovinsko) a po slavném průlomu u Kobaridu na konci října 1917 postoupily o 120 kilometrů na západ, na řeku Piavu a do horského masivu Monte Grappa, kde strávily poslední válečný rok 1918. Ještě v okamžiku, kdy byl v Praze vyhlášen samostatný československý stát, naši pradědové s obdivuhodnou vytrvalostí bojovali proti přesile italských vojsk, posílených Brity a Francouzi. Teprve v noci na 31. října přišel rozkaz opustit bojové pozice a vydat se na ústup. Znojemskému 99. pluku připadl úkol krýt ústupový manévr a odrážet dotírajícího nepřítel. A jelikož Italové nečestně oddalovali okamžik klidu zbraní až na 4. listopad odpoledne, dostalo se mnoho našich pradědů v posledních hodinách války do nezaslouženého zajetí. Jejich návrat domů se protáhl často až na půl roku.

Spolu s muži na frontě trpěly i jejich rodiny doma. Mizerné zásobování potravinami a dalšími komoditami se v roce 1917 začalo stávat neúnosným. Osamočené matky musely svojí prací uživit neustále hladové děti, což často vedlo ke zkratkovým jednáním a mnoha zoufalstvím. Bezprizorní mládež bez otců zhrubla, začala se protloukat životem na vlastní pěst. To vše pak formovalo jejich životní kariery dlouho po skončení války.

První světová válka trvala 51 měsíců. Mobilizováno bylo celkem 44,6 milionu mužů na straně Dohody, 25,6 milionu mužů na straně Čtyřspolku, z nichž 9 milionů připadá na Rakousko-Uhersko a z toho 1,5 milionů na země Koruny české. Následkem bojů padlo 5,4 milionů mužů na straně Dohody, 4,1 milionu mužů na straně Čtyřspolku, z nichž 1,2 milionu připadá na Rakousko-Uhersko, z toho 290 tisíc na země Koruny české, 760 padlých ze samotného města Znojma.

V podvečer 3. listopadu 2018 jsme si památku všech padlých a trpících v této hrůzné válce připomněli pietním aktem na starošaldorfském vojenském hřbitově, který vedl loucký farář P. Marian Husek OPraem. Následovala přednáška v Besedě s promítáním snímků z italských bojišť 1917/1918. O týden později, přímo 11. listopadu v 18 hodin, byla za oběti války a jako poděkování za světový mír sloužena mše svatá v chrámu sv. Michala, který od konce 18. století až do roku 1918 sloužil jako znojemský vojenský posádkový kostel. Bohoslužba byla velmi sugestivně uvozena sto údery nejstaršího a největšího zvonu Znojma z roku 1511, „zvonu míru“. Děkuji

Sté výročí od konce první světové války připomněl při bohoslužbě i kříž se 100 „průstřely“ obklopenými vlčími máky, které platí za symbol válečných obětí. Kříž byl následně umístěn u presbytáře kostela sv. Michala. | Foto archiv redakce

děkanovi Mons. Jindřichu Bartošovi za celebrování této mše, dále zvoníkům za odzvonění oněch sto hran a díky moc všem, kteří přišli na zmíněné akce uctít památku a pomodlit se za duše našich těžce zkoušených předků. Necht' Pán Bůh již nikdy nedopustí, aby se katastrofa oněch válečných let opakovala!

Jiří Kacetl

Pouť dětí ke svaté Anežce v Hrádku

Svatou Anežku Českou najdeme v kalendáři 13. 11., proto se v Hrádku vždy v sobotu po jejím svátku koná pouť dětí ke svaté Anežce. Tento rok jsem vyrazila i já spolu se svými třemi dětmi. Mše svatá začínala v deset. Vůbec nevím, jak se nám to podařilo, ale přijeli jsme s dětmi dokonce čtvrt hodiny před začátkem mše, a to se nám moc často opravdu nestává. Mši celebrowali otec Jindřich Čoupek, otec Marek Coufal a domácí otec Pavel Sobotka. Takže silná sestava Fatymu.

Kdysi, ještě jako studentka, jsem byla v Hrádku během pouti pomáhat. Požádal mě tehdy o pomoc s programem otec Pavel Sobotka, který na Hrádku již řadu let kralu-

je, tedy vlastně celebrouje. Moc se mi to tehdy líbilo a otec Pavel měl program perfektně připravený. Těšila jsem se, co vymyslí tento rok. Kostel je zasvěcený svatému Petru a Pavlu a kaple vedle kostela je zasvěcená sv. Oldřichu. Tak proč pouť ke sv. Anežce? Kousek za Hrádkem u silnice na Jaroslavec je malá kaplička zasvěcená právě jí. Tam jsme také společně s průvodem za zpěvu písní všichni vyrazili. U kaple následovala modlitba a přítomní se poté šli svaté Anežce poklonit. Já jsem hlídala děti, aby místo do kaple nevletěly do silnice. Procesí se potom vrátilo zpátky ke kostelu a zamířilo na faru. Již dole u dveří voněly párky a guláš. Jakmile jsme si naplnili žaludky, seběhli jsme dolů na dvůr, kde už na nás čekal otec Jindřich s místní mládeží a s biblí v ruce.

Otec připravil hry na základě biblických příběhů, a když dětem povídal o Bibli, obracel se vtipně na mého čtyřletého syna Jeronýma, jehož patronem je právě známý bibliista svatý Jeroným. Potěšilo mě, že mezi pomáhající mládeží byly i holky, pro které jsem před lety program připravovala. Děti nadšeně plnily úkoly. Hledaly dvojice zvířá-

tek do Noemovy archy, prozkoumávaly zemi zaslíbenou a bořily Jericho a jeho hradby z těl dospělých. Na závěr se každé dítě naučilo krátký verš ke svému jménu (dostupné na webových stránkách Fatymu: <http://www.fatym.com/view.php?cisloclanku=2018080151>). Měla jsem obavu, že tam nenajdu jména svých dětí, ale Fatym myslí na všechno. Boží člověk Jeroným, nepokazí žádný šprým. Benedikta následuj, modli se a též pracuj. Nezapomeň Miriam, velmi blízko je ti Pán.

Otec Sobotka k pouti s úsměvem podotkl: „Když jsem dělal plakátek, našel jsem na faře plakát z roku 2012. Na plakátku stálo, že fara je v rekonstrukci a netopí se, proto si vezměte teplé oblečení. Letos jsem to napsal trochu jinak. Fara je neustále v rekonstrukci.“ Otec ještě zavtipkoval: „Jeden můj farník při pohledu na opravu fary poznamenal, že už začíná chápat pojem věčnost.“

Otec Pavel opravuje nejen faru a kostel, ale hlavně Kristovu církev. Za celou pouť patří velké díky všem, kdo ji připravili. Příští rok se těšíme znovu!

Eliška Juráková

Mobilní hospic – co to je, jak může pomoci

Na Znojemsku je již od září 2015 vážně nemocným pacientům k dispozici mobilní specializovaná paliativní péče nazývaná také domácí hospic.

Jedná se vlastně o „nemocnici, která jde domů za pacientem“. Nevyléčitelně nemocný tak může strávit poslední týdny a měsíce života doma, mezi svými blízkými a zároveň je mu 24 hodin denně dostupná odborná péče, která zajistí zvládnutí bolesti, nevolnosti, dušnosti a dalších příznaků provázejících závažná onemocnění.

Jak to prakticky funguje? Lékaři a zdravotní sestřičky chodí domů za pacientem na pravidelné návštěvy. Již při vstupní návštěvě lékař naplánuje, jak se co nejlépe o pacienta starat, jak léčit jeho obtíže. Při kontrolách pak reaguje na aktuální stav nemocného. Kromě toho má pacient a jeho rodina k dispozici telefonní číslo, na které může 24 hod denně 7 dní v týdnu volat sloužící sestru a lékaře. Celá rodina má tak

jistotu, že se při jakýchkoli obtížích dovolá ke zdravotníkům, kteří znají pacientův zdravotní stav, celou historii jeho nemoci, jeho přání a preference.

Domů jsou pacientům zapůjčovány všechny potřebné pomůcky, polohovatelná lůžka, antidekubitní matrace, koncentrátor kyslíku, WC křesla a podobně.

Kromě zdravotníků tvoří tým hospice také psycholog, sociální pracovník, duchovní a dobrovolníci, kteří pomáhají jak s chodem hospice, tak v rodinách pacientů. Díky tomu je možné reagovat na všechny potřeby konkrétního nemocného a jeho rodiny i v oblasti sociální, psychologické a spirituální, a to vždy s respektem k individuálním přáním. Celý tým hospice se pravidelně schází, a tak je zajištěna komplexnost a jednotnost péče.

Hospic původně fungoval ve spolupráci Spolku Konipaska a Oblastní Charity Znojmo, od října 2018 došlo k organizační

změně a celý domácí hospic působí v rámci Charity pod názvem Domácí hospic Znojmo. Do dnešního dne jsme již pečovali o 131 pacientů z celého znojemského okresu, z toho o 43 v tomto roce.

Zdravotní pojišťovny doposud hradí jen část nákladů na práci sester. Práce lékařů, psychologa, pohotovostní služba, ale i všechny léky pro pacienty stejně jako zdravotní materiál je možno obstarávat jen díky grantům, dotacím, sbírkám a darům.

Každý dar, který nám pomůže udržet hospicovou péči v našem regionu, je vítán. Prostředky určené pro hospic je možno poslat na účet č. 107-4585900247/0100, variabilní symbol 715715715.

Bližší informace o znojemském domácím hospici vám poskytne koordinátorka hospice na tel. 731 129 121.

MUDr. Hana Miličková
vedoucí lékařka Domácí hospic Znojmo

Pořádek musí být

Padesátá léta minulého století nejsou právě dobou, která by přinášela do naší společnosti mnoho radosti. Také Znojmo se zařadilo mezi okrajová města v pohraničí, duchovní život byl omezen jen na bohoslužby v kostelích a lidé se stáhli do soukromí. Hlubokou brázdou, kterou zde vyoralý během staletí především církevní řády, se snažil komunistický režim zahladit prostředky, které mu byly vlastní. Tak došlo k oné pověstné „Bartolomějské noci“ v dubnu roku 1950, kdy odtud byli odvečeni všichni řeholníci. Obsazen byl také znojemský dominikánský klášter a ten se dočkal nového „využití“, stal se kasárnami nově ustavené Pohraniční stráže. Na osiřelou duchovní správu přišel P. Ferdinand Nesrovnal, dřívější exercitátor, známá vedoucí osobnost hnutí katolické mládeže a spiso-

vatel. Protože se jednalo o velmi živou farnost u kostela sv. Kříže, dostal brzo posilu v podobě dvou kaplanů. V náročných podmínkách se přesto náboženský život s boží pomocí rozvíjel dál, především také díky horlivosti a obětavosti této kněžské trojice.

Nový pan farář u sv. Kříže se ihned dal do práce a zachraňoval, co se dalo. Byl to člověk plný elánu a veselé mysli. Přitom měl rád pořádek a dbal na to, aby všechno probíhalo tak, jak to má být. Jednou ho požádal mladší z kaplanů o večerní vycházku, jenže otec Josef se pak dlouho nevracel, takže se P. Nesrovnal rozhodl, že si zkontroluje, kdy přijde domů. Přemýšlel o tom, jak to nejlépe udělat, až přišel na originální nápad. Průběh této události známe z vyprávění pana kaplana. Když ten večer přišel na faru, hned si za domovními dveřmi vyzul

boty a potichoučku šel bez rozsvícení po schodišti nahoru. Najednou vidí v šeru bílou postavu v noční košili, jak chodí od jedné dveří ke druhé a něco tam namotává na kliky. Chvilí nehnutě zpozřdál pozoroval, co se to děje. Poznal svého šéfa, jak připravuje léčku na pozdního příchozího. Natáhoval silné nitě, na jejichž konec zavěsila plechovku, která při otevření dveří musela s velkým rachotem spadnout. Jenže k tomu už nedošlo, otec Josef se sám prozradil a po omluvě šli oba kněží v klidu spát.

Jan Kalný

O působení a tragickém konci života P. Ferdinanda Nesrovnala, který byl farářem u kostela sv. Kříže ve Znojmě ve letech 1950–1952 jsme psali v ŽFZ 7/2012, 01/2017, 5/2017.

VÝROČÍ

Před 10 roky (26. 11. 2008) zemřel **MONS. BOHUSLAV BRABEC**, který v letech 1952–55 působil jako kaplan u Sv. Kříže ve Znojmě. Narodil se 16. 7. 1926 v Závisti u Velkého Meziříčí, na kněze byl vysvěcen v roce 1950 v Brně. Následně působil v několika farnostech v brněnské diecézi. V letech 1958–60 byl vězněn v Brně a ve Valdicích, potom pracoval v civilních zaměstnáních. Od roku 1964 působil v duchovní službě v Hodoníně, Telči a až do své smrti v Radostíně nad Oslavou. Pohřben je v kněžském hrobě v Netíně. R.I.P.

Před 20 roky (21. 12. 1998) ve Znojmě zemřel **P. PATRIK TRNEČKA OP.** Narodil se 16. 2. 1924 v Protivanově. V roce 1946 vstoupil do dominikánského řádu a na kněze byl vysvě-

cen v roce 1950. Krátce nato byl s ostatními řeholníky násilně odvečen do koncentračního kláštera v Broumově. V letech 1950–1953 byl nasazen v PTP, poté pracoval jako stavební dělník, pak jako lesní dělník a nakonec jako zahradník. V roce 1968 nastoupil jako kaplan do duchovní správy ve Znojmě, od r. 1974 působil jako duchovní správce v Želetavě. V r. 1990 přišel do komunity v Uherském Brodě. Poslední léta svého života působil pro svou nemoc v klášteře Milosrdných sester sv. Kříže v Kroměříži. Je pohřben v řádové hrobce na znojemském hřbitově.

3. 1. oslaví 50. narozeniny **R.D. LUBOMÍR ŘIHÁK**, který v letech 2014–15 působil jako jáhen ve farnostech sv. Mikuláše a sv. Kříže.

Od roku 2018 spravuje farnosti Litoňov, Jakubov a Babice.

4. 1. uplyne 45. let od smrti **R.D. VLADIMÍRA STRAŽOVSKÉHO**, který v letech 1956–57 působil jako kaplan ve farnosti sv. Kříže a v letech 1959–74 spravoval farnosti Mašovice, Citonice a od roku 1963 i Hradiště. Narodil se ve Šlapanicích, na kněze byl vysvěcen v roce 1947. V letech 1948–53 byl vězněn. Pohřben je na hřbitově na Hradišti. R.I.P.

8. 1. oslaví 50. narozeniny **R.D. MAREK DUNDA**, který v letech 1993–94 působil jako jáhen ve farnosti sv. Mikuláše. Narodil se v Třebíči. Od roku 1996 působí ve FATYMU ve Vranově nad Dyjí.

Pane, ať vidím!

O letošních prázdninách uplynulo již čtvrt století od doby, kdy byl správcem znojemské farnosti sv. Mikuláše ustanoven **Mons. Jindřich Bartoš**. Členové Klubu angažovaných seniorů (KLAS) ho dodatečně k této příležitosti požádali o rozhovor.

Otec Jindřich se soškou Panny Marie Chlebové. | Foto archiv J. Bartoše

Otče, věk už vám umožňuje zařadit se do starobního důchodu.

Ani mi to nepřipadá, ale je to tak. Církevní předpis počítá však s aktivním zařazením kněží do 70 let, u biskupů do 75 let, tak když Pán Bůh dá, tak to se mnou budou ještě muset nějaká farníci chvíli vydržet.

Práce kněze ve farnosti se neobejde bez spolehlivých spolupracovníků z řad laiků, kněz potřebuje i zázemí a prátele, aby se z něj nestal osamělý morous.

To je mi od začátku jasné. Proto i s tímto úmyslem – modlit se za spolupracovníky pro kněze – jsem už před léty pozval všechny ochotné k měsíční modlitbě do Hlubokých Mašůvek. A jen díky tolika lidem, kteří se ochotně bez nároků na odměnu a mimořádné projevy vděčnosti jen z lásky k Božímu království zapojili do tolika pastoračních aktivit a prací při údržbě a chodu kostelů a far, se mohlo vykonat to, co se vykonalo. Mnoha a mnoha lidem za to děkuji. I za osobní vztahy a dobré nápady. A chci k tomu povzbudit, může se to stát i novou náplní života, zvláště v seniorském stavu.

Vždycky nás potěší, když vidíme čistý kostel, řadu ministrantů a scholu u oltáře, živé květiny u kapliček...

To je pár více viditelných věcí a pak mnoho méně viditelných, na kterých je možné se podílet a to napříč generacemi, od nadšených dětí a mládeže po zkušené seniory. Základní věcí je cítit za něco odpovědnost. A pak ledačco vzít i jako svou povinnost.

O některých mladých kněžích se říká, že se „narodili s kropáčem v kapse“. Nepatříte také k této kategorii?

Nevím podle čeho všeho se to posuzuje, svčena voda ze mě doufám nekape, ale život formovaný vírou a zájem o věci kostela mě provázely odjakživa.

Jste známý poutník. Která pouť je pro vás jedinečná a čím jsou některé nezapomenutelné?

Jedinečná a neopakovatelná pro mě zůstane pěší pouť do Říma v jubilejním roce 2000.

Velmi se těším na každoroční pěší pouť na Velehrad. Jednu mimořádnou vzpomínku mám také třeba ze Žarošic. Přijel jsem tam jednou o Zlaté sobotě dost pozdě, už probíhala na prostranství za kostelem pro ty tisíce lidí hlavní mše svatá. Před kostelem bylo překvapivě prázdné, dveře dokořán otevřené, ulička mezi lavicemi volná, pohled Boží Matky ze sochy na oltáři je takový do dálky, až na práh kostela. Když jsem tam stanul, měl jsem dojem, jako by mi s úsměvem řikala: „To je, co? Tolik lidí je tady, mnoho jich venku poslouchá kázání, někteří jezdí na kolotoči a my dva tady teď máme chvíli jen pro sebe.“

Je nějaké poutní místo, které byste rád navštívil a zatím se Vám to nepodařilo?

Dávno jsem pochopil, že nemusím být všude, i když všechno může být nějakou novou zkušeností.

Těším se na „Nový Jeruzalém“ ze Zjevení sv. Jana.

Vzpomínáte zvláště rád na některého z kněží nebo učitelů, se kterými jste se setkal? Čím Vás ovlivnili?

To ano, je jich více. Hlavně pro mě vždycky měli čas a rozšiřovali mi životní obzor.

Z vašich promluv je zřejmé, že historie a umění jsou vaší zálibou. Máte oblíbený některý z druhů umění nebo historické období?

Naučil jsem se vnímat rozdíl mezi uměním náboženským a uměním s náboženskou tematikou. Naše západní umění je spíše světské s náboženskou tematikou. Kdyby naši svatí neměli kroužky kolem hlavy, mohl by to být kdokoli jiný. Umění východních ikon je nezaměnitelné umění nábožen-

ské nesoucí tradici víry. Zvláštní náboj má také umění prvokřesťanské, zvláště v architektuře. Myslím, že čím jsou pro Řím díla Michelangelova, tím jsou pro Prahu díla Myslbekova. Ale i moderní české umění, například M. Husáka nebo B. Znojemské, je velmi oslovující.

Dovedete se vůbec naštvat? Těch důvodů by jistě bylo...

No to jsem mile překvapen, že to asi podle té otázky není moc často vidět. V mladších letech mě rozladila kdekjaká hloupost a detail a hlavně jednání se špatnými úmysly. Zpovědnice však učí velké trpělivosti. Dnes vím, že nemusí být všechno podle mých představ a nechat někoho vykřičet a vycukat může být konečně cesta k řešení.

Hlavně s náladami se potýkám často podle vtupu: Pesimista říká: „Hůř už být nemůže.“ Optimista na to: „Ale může, může.“

Kolik jáhnů nebo kněží se za dobu vašeho téměř sedmatřicetiletého působení vedle vás vystřídal?

Musel jsem si to napsat, protože prsty už mi na to nestačí, je to obdivuhodných 31 lidí. Každý něco přinesl nového, ani mi to nedá stárnout.

Na primičních obrázcích jste měl napsáno „Přijď, Pane Ježíši!“, při padesátinách jste zmínil prosbu „Pane, ať vidím!“ Je to stále aktuální prosba?

Tak s tím usínám i vstávám. Obě tyto věty Písma mě oslovily na vojně. Kdybych jasně viděl, co mám kdy dělat a říkat ... a Pán Ježíš do toho vstoupil a pronikl to, víc už by asi nebylo třeba.

Jak se lišily vaše představy o kněžském poslání před primicí a jak to vidíte dnes?

Před svěcením nás někdo z představených přesvědčoval, abychom si napsali své představy a pak se k nim jednou po čase mohli vrátit. Určitě jsem si to psal, ale pak jsem to našťěstí už nikdy nenašel.

S jakou neplánovanou překvapující událostí jste si musel poradit na svatbě, pohřbu, křtinách?

Jednou nevěsta uprostřed obřadu začala zvracet a ženich byl úplně bezradný. Nebo při nasazování prstenů prsten upadl a nebyl k nalezení, takže už vylezli i hosté z prvních lavic a začali ho hledat.

Při jednom pohřbu, kde příbuzným velmi záleželo na detailech a začínali jsme pozdě jen kvůli tomu, že někdo stále dopravoval stuhy na věncích, to pak dopadlo takto: Při výjezdu rakve na katafalk se zasekl v polovině cesty motorek, pak se při obřadu u hrobu začal porouchet podkopaný kamenný pomník, ale stačil jsem ještě křiknout na pohřební službu, aby ho v poslední

chvíli zachytila. Při spuštění se ukázalo, že rakev dovezená ze Slovenska je mnohem širší, než je u nás obvyklé, a do hrobu se vejde jen otočená na bok. Muzikantům při tom začaly zamrzat kovové nástroje, takže je přestaly poslouchat...

Kdybyste se nestal knězem, které povolání byste si zvolil?

Přestože v době, kdy jsem se hlásil do semináře, bylo obvyklé, že velká část uchazečů nebyla přijata, neměl jsem nic jiného po maturitě naplánovaného. Jako kluk jsem ale asi chtěl být zahradníkem.

Oblíbená kniha?

Franz Werfel: Jeremiáš

Který světec je Vám nejbližší?

Asi by jich bylo víc. Při biřmování jsem si vybral méně známého českého světce bl. Hroznatu. Například se po něm zachovala tzv. Hroznatova mísa (dnes v Umělecko-průmyslovém muzeu v Praze), se kterou chodil vyplácet dělníky při stavbě tepelského kláštera. Každý si z ní bral tolik, za kolik si svou práci cenil, a nikdo prý jeho důvěru a snahu být co nejvíce spravedlivý nezneužíval.

Co byste si v neděli k obědu nedal?

Olomoucké syrečky.

Co byste si rád splnil?

Abych viděl nově fungovat budovu kapucínského kláštera.

Vaše oblíbená odrůda vína?

V Roce Milosrdenství jsme poutníkům s velkým úspěchem nabízeli skleničku Pálavy, a tak mi to dnes vždycky připomene vůni Svaté brány.

Otče, pokud nám to zdraví dovolí, tak můžete v případě potřeby s námi počítat. A ty, kteří nemohou, prosíme o modlitbu.

Tak to je slovo, které nepotřebuje žádný komentář.

Děkujeme za rozhovor a vyprošujeme pěknou životní pohodu pod ochranou Panny Marie v Boží blízkosti a potřebné zdraví do dalšího kněžského působení.

Animátoři z KLASU

Mons. JINDŘICH BARTOŠ

se narodil 9. 7. 1955. Dětství strávil ve Vysočanech. Vystudoval gymnázium v Mor. Budějovicích a po maturitě nastoupil do litoměřického kněžského semináře. Po následné dvouleté základní vojenské službě byl v roce 1981 vysvěcen na kněze. Jako kaplan působil v Brně a Novém Městě na M. Od roku 1983 spravoval farnost Přímětice. V roce 1993 se stal farářem znojenské farnosti sv. Mikuláše. Od roku 2014 je rovněž administrátorem exkurendo ve farnosti sv. Kříže. Zároveň je již řadu let děkanem znojenským a vranovským. V roce 2010 byl jmenován papežským kaplanem.

Objekt bývalého kapucínského kláštera ve Znojmě na nám.

TGM koupila od státu farnost u kostela sv. Mikuláše se záměrem zřídit pro Znojmo

pastorační centrum KAPUCÍN

s možností vytvoření:

- místa setkávání
- křesťanské školky
- malého řeholního společenství
- zázemí pro farnosti Znojemska
- prostoru pro edukační činnost

Kupní cena: 7.800.100 Kč

Prosíme Vás o podporu tohoto záměru. Budeme vděční za jakýkoliv finanční příspěvek. Příspěvt můžete darem do pokladny v kostelích (v obálce s označením „kapucín“) a nebo na bankovní účet farnosti: 1580292349/0800 s poznámkou pro příjemce „kapucín“.

FARNÍ HŘIŠTĚ

Milí hraví čtenáři!

Bohužel bývá doba adventní někdy pěkně uhnaná, proto Vám nabízíme tuto šifru, která pro změnu prožene Vaše mozkové závity.

A nebojte. Máte na to přeci celý Advent :). Každopádně pan Morse by zaplesal nad výzdobou kolem šifry. Výsledek doplní tento vtip:

Slyšel jsem, že nějaký chlápek štípl v Jednotě adventní kalendář. Prý za to ...

*Dřív Ondra slavil tristně Advent. Lépe dával Vánoce.
Avšak co Eva tráví čtyři týdny youtuberstvím, říká inteligentně:
„Dny naplním idylkou!“*

Vaši PaKLíci

Koukněte na toho fintila

V minulém čísle našeho zpravodaje jsme odstartovali seriál rozhovorů se znojemskými varhaníky. Tentokrát jsme oslovili jednoho z varhaníků z farnosti sv. Kříže, a sice Dominika Bláhu.

Tak to vypadá, že znojemští varhaníci jen tak nevyzmřou. Dominik Bláha za varhanami u Sv. Kříže. | Foto archiv redakce

Úvodem?

Na začátku bych chtěl moc poděkovat redakci, že si mě vybrala k rozhovoru. Je to pro mě čest. Zatím se mnou nikdo rozhovor nedělal, tak se trochu bojím, jak to dopadne. Zároveň to znamená, že už jsem asi starý, když mám hodnotit svoje varháníčení, které čítá 28 let.

Jak jsi s hraním na varhany začal?

Do Znojma jsme se přestěhovali v r. 1990, kde jsem začal chodit do 5. třídy ZŠ. V ZUŠ jsem pokračoval ve hře na klavír u paní učitelky Dity Türkové, která již tehdy chodila s Willim a oba hráli na varhany v kostele. Willi psal jednoduché doprovody k mešním písním i ordináriím, a tak jsem s Türkovými začal občas hrát na varhany v kapucínském a někdy i mikulášském kostele. V Základní umělecké škole ve Znojmě se pak otevřel i nový obor hry na varhany, kam jsem se přihlásil. Vyučovala ho paní učitelka Nekvasilová. Začínali jsme jen čtyři, chodil tam se mnou i Jirka Koukal, který byl z nás nejlepší (jako jediný hrál Toccatu a fugu d-moll od J. S. Bacha) a dlouho působil jako varhaník v kostele u sv. Kříže. Postupně

jsem navázal kontakt i s panem Nešetřilem, kterého jsem často zastupoval a hodně od něho odkoukal. Později jsem již hrával pravidelně ve všední dny i o nedělích u Sv. Kříže. Pravidelně jsem hrával i při mších v kinosále v Nové nemocnici, kde sloužil o. Ambrož. Výjimečně vypomáhám i mikulášským, občas hraji svatby, pohřby. Raději svatby :-).

Jaká je Tvá oblíbená píseň, skladba?

Z kancionálu mám nejraději písně, které složil Zdeněk Pololáník, používá neotřelé a zajímavé harmonie. Rád hraji i své skladbičky nebo při preludiu při přijímání známé melodie. Máme s přáteli takovou hru, zda poznají, která známá píseň je v preludiu schovaná. Netušil jsem, že tuto hru s námi kdysi začal hrát i o. Savio, a po mši jsem dostal vyhubováno za píseň Koukněte na toho fintila. Na svou obranu jen dodávám, že to bylo na Silvestra.

Který svátek rád hraješ?

Ze svátků mám rád Vánoce a Velikonoce, když mohou hrát varhany slavnostně a silně. Naopak nemám moc rád mezidobí. Jak už název napovídá, je to období "mezi", na které je v kancionálu málo mešních písní, proto se musí často opakovat.

Kde se ti dobře hraje?

Nejlépe se mi hraje u Sv. Kříže, hraji tam nejčastěji a jsem na varhany zvyklý. Říkám, že jsem těmi varhanami odkojený. V každém kostele jsou varhany jiné. Někde je pouze jeden manuál (klávesnice), jinde dva, někde je lomená oktáva a na klávesnici se pak hraje jinak, pro mě obtížněji. Za některé vesnické varhany se skoro nevejdou, protože lavice, na které sedím, je moc blízko hracímu stroji a nevidím na pedály. Hůř se mi hraje u Sv. Jana Křtitele u kapucínů, kde jsou mechanické varhany a člověk se při hře docela nadře. Když jsem byl mladší, tak jsem si při mši na lavici někdy i lehl a poslouchal kázání vleže.

Co tě na hraní na varhany těší? Co Ti varháníčení dalo?

Hudbu mám moc rád, je to kus mého života. Když mám chvíli, tak sedám za klavír a hraju. Jsem vděčný za dar hudby. V kostele mě těší, když lidé zpívají a vím, že to, co dělám, má smysl. Samozřejmě je hezké, když mě po mši někdo pochválí, ale už jsem se naučil přijímat i kritiku. Dříve jsem hrával v kostele často, nyní při větším pracovním vytížení hraji jednou za 14 dní v neděli u Sv. Kříže, na což se vždy těším. Varháníčení mi též pomohlo najít moji životní lásku, moji manželku Petru. Když jsem jednou po mši svatě preludoval, Petřa byla již před

kostelem a díky mému preludiu se vrátila zpět do kostela. Té skladbě jsme pak začali říkat Vracák, píseň, která vrací lidi do kostela. Ano, i na varhany se dají balit holky :-).

Co ti hraní na varhany vzalo?

Vzalo mi určitě několik párů ponožek. Na pedály hraji zásadně jen v ponožkách. Pedály jsou úzké a s botami se na ně hrát nedá. Dříve jsem hrával v lakýrkách z tanečních, které jsou užší. Ale z těch jsem už vyrostl a kupovat si nové kvůli varhanám už se mi nechce. Taky mám naboso lepší cit a noha po padálech lépe klouže. Hraje se totiž patami i špičkami.

Jakou práci máš mimo varhanickou službu?

Pracuji jako praktický lékař, takže v neděli po mši se mi po hraní u dveří na kůr hromadí pacienti, kterým se přes víkend něco přihodilo a potřebují to zkonzultovat :-). Co se týče hudby, tak zpívám a hraji ve skupině Mosty. Listopadovým koncertem u Sv. Michala jsme oslavili již 10 let působení. S Gabčou Lazárkovou jsme založili scholičku pro děti Souhlásky, z toho mám velkou radost. Asi větší než moje 3 děti. Naše Magdalénka řekla, že až jí bude 18, tak se rozhodně ze scholičky odhlásí :-).

Závěrem?

Byl bych rád, abych varháníčil a ne varhaníčil :-).

ptala se Eliška Juráková

Něco pro zasmání

Milí farníci!

Rád Vás zdravím. V prosincovém zpravodaji bych Vás chtěl pobavit - jak jinak - než anekdotami vánočními. A když o Vánocích připravujeme druhým dárky, tak budou ty anekdoty tři.

*

"Maminko, já bych chtěl k Vánocům psa", prosí Adámek.

"Nevymýšlej si, budeš mít kapra jako my všichni," uzemnila ho maminka.

*

O Vánocích říká maminka Honzíkovi:

"Honzíku, zapal vánoční stromeček!"

Za chvíli Honzík přijde a zeptá se: "A svíčky taky, maminko?"

*

Před Vánocemi slibuje manžel manželce:

"Pod stromeček ti dám celý svět!"

Slib splnil: manželka rozbalila dárek a vytáhla globus.

Překrásně prožité svátky Narození našeho Pána Vám všem u oltáře vyprošuje o. Pavel.

Stalo se – krátce

Sv. Martin v kostele sv. Kříže

Dne 11. 11. 2018 v 11 hodin a 11 minut přijel do kostela sv. Kříže dlouho očekávaný svatý Martin. Za slavnostního zvuku varhan prošel zcela zaplněným kostelem, aby se u oltáře pozdravil s otcem Jindřichem Bartošem, panem starostou Janem Groisem a ředitel znojenské Besedy Františkem Koudelou. Po úvodním čtení z Písma svatého následovalo požehnání mladého svatomartinského vína a pozvání na ochutnávku letošních (prý velmi vydařených) vín, která se konala v přilehlých prostorách dominikánského kláštera. A jak to bylo s pověstným Martinovým bílým koněm? Martin na něm skutečně přijel! Musel ale zůstat „zaparkovaný“ před kostelem, a proto, aby se Martin bez něj v kostele necítil nespůj, děti během programu na desáté mši svaté vyrobily bělouše náhradního a po požehnání vína ho Martinovi předaly. Odměnou jim pak bylo pohlázení toho skutečného, který trpělivě čekal před vraty kláštera, až jeho majitel ochutná všechna vína přichystaná v klášterních chodbách. (Petra Bláhová)

dievčatá prýmu program, ktorý bol ladený viac chalanský. No moje obavy sa rozptýlili hneď po prvej hre, keď som videla, ako to dievčatá zaujalo a dobre sa bavila.

V programe sme mali aj – tzv. tématko, kde sme sa zamýšľali a zdieľali nad tým ako pomáha modlitba pri budovaní vzťahu s Ježišom. Počas víkendu sme sa ani na chvíľu nenudili. Okrem iného sme zistili, že sánkovať sa dá aj bez snehu. Stačí k tomu len trocha kreativity a odvahy. Zažili sme kopec zábavy, spoločné zdieľanie a modlitbu, bližšie sme sa spoznali a nadviazali nové priateľstvá. Myslím, že môžem skonštatovať za všetkých zúčastnených: Už sa tešíme na ďalšiu Víkendovku! (Sr. Timotea)

Dětská víkendovka

16. – 18. 11. 2018 bola v Prosiměřicích víkendovka organizovaná pre deti z našej farnosti a okolia. Okrem deti od 5 do 14 rokov sa na nej zúčastnili mladí z našej farnosti ako animátori, o. Ladislav a ja. Bola to prvá akcia, na ktorej sa mohli zúčastniť dievčatá a chlapci spolu. Víkend sa niesol v duchu napínavej detektívky. Pátrali sme po bande mafiánov a snažili sa oslobodiť otca. Priznám sa, že som mala trocha obavy ako

Mosty slavily 10. výročí

23. 11. 2018 se v kostele sv. Michala uskutečnil výročný koncert vokálně-instrumentální skupiny Mosty. Skupina, která už neodmyslitelně patří ke znojenskému kulturnímu životu, slaví v letošním roce 10 let od svého založení. Sbormistr Petr Kolář proto pozval k účinkování i všechny bývalé členy, aby si společně před skoro zaplněným kostelem zazpívali písně, z nichž převažovaly především spirituály. A tak zněly v téměř dvouhodinovém vystoupení skladby známé i méně známé, dokonce i poslu-

chači se občas pripojili svým zpěvem, a podtrhli tak příjemnou atmosféru celého koncertu. Další vystoupení má skupina Mosty naplánované na 9. 12. v Kuchařovicích, kde vystoupí v rámci adventních koncertů. (Petra Bláhová)

Sepultura Fratrum Ordinis Praedicatorum

Pod kněžstvem dominikánského kostela sv. Kříže ve Znojmě se nachází řádová krypta, v níž bylo od období baroka až do josefínských reforem pohřbeno několik desítek bratří dominikánů. Původní vchod do hrobky, který se nacházel v podlaže před presbytářem, byl překryt současnou dlažbou. Nový vchod byl vybudován z vnější strany kostela. V roce 1960 byla krypta zničena vandaly a od té doby se nacházela v neutěšeném stavu. V posledních dvou letech byl prostor krypty zásluhou pracovníka dominikánského kláštera vyčištěn a kosti řeholníků nově důstojně uloženy. Požehnání nové kostnice označené latinským nápisem „Hrob bratří Řádu Kazatelů“ provedl poslední převor znojenského dominikánského kláštera P. Alvarez Kodeda 10. listopadu 2018. (Ondřej Lazárek)

Večer chval u kapucínů

Aneb kdo zpívá, dvakrát se modlí. K již tradičnímu večeru chval nás pozvala skupina z řad katolické mládeže ze znojenských a přilehlých farností. Večerem nás provázel otec Bublán a jak už je zvykem, slova se ujal Pavel Mašek. Večer se konal v kostele svatého Jan Křtitele. K oslavě našeho Pána zazněly jak české tak i slovenské písně. Součástí večera je sdílení našich díky a proseb před Nejsvětější Svátostí. Ke zpěvu, modlitbě a rozjímání se sešla mládež, rodiny s dětmi, dědečkové, babičky, zkrátka každý, kdo si našel čas ke vzdání díky za všechno, co nám Pán dává. Atmosféra byla zkrátka Boží. Následující večer chval se bude konat 12. ledna 2019 v 19.30 v kostele svatého Jana Křtitele. Tak neváhejte a přijďte příště taky. (Marta Ochmanová)

Zemřel P. Stanislav Muzikář

19. listopadu 2018 zemřel v 86 letech v klášteře na Svaté Hoře redemptorista P. Stanislav Muzikář, který v letech 1999 až 2004 působil v Tasovicích. R.I.P.

Vánoční a novoroční bohoslužby

kostel	Štědrý večer (24.12.)	Boží hod (25.12.)	sv. Štěpána (26.12.)	sv. Silvestra (31.12.)	Matky Boží (1.1.)
Sv. Mikuláš	15 h 24 h	9 h	9 h	15 h	9 h
Sv. Kříž	16 h 22 h	8 h 10 h	8 h 10 h	17 h	8 h 10 h
Sv. Alžběta		11 h	11 h		11 h
Sv. Michal		18 h	18 h		18 h
Louka	21 h	8 h	8 h	16h	8 h
Hradiště	22 h	10.30 h	10.30 h	10.30 h	10.30 h
Přímětice	22.30 h	9.30 h	9.30 h	17.30 h 23.30 h*	9.30 h
Kuchařovice	16 h	8 h	8 h	8h 15.30 h*	8 h
Mramotice		11 h	11 h	11 h 16.30 h*	11 h
Havraníky	23 h		11.15 h		11.15 h
Hnanice	20 h	9.45 h			
Konice	21.30 h	11.15 h			
Šatov	24 h		9.45 h		9.45 h
* adorace					

Kalendář akcí

- 5.12. **Mikulášská nadílka** – v 16.30 přijde do kostela sv. Kříže svatý Mikuláš s anděly, od 16 h bude možné přinést do sakristie vlastní balíčky označené čitelnou jmenovkou
- 6.12. **svátek SV. MIKULÁŠE** – mše sv. u Sv. Mikuláše v 9 h při měsíční rekolekci kněží děkanství a v 18 h (jinde mše sv. nebude)
- setkání seniorů KLAS** na faře u sv. Kříže v 9 h, téma: **Hrajeme si – PÍSKOVÁNÍ OBRÁZKŮ** – praktická ukázka
- koncert ZUŠ** u Sv. Kříže v 16 h
- 8.12. **slavnost NEPOSKVRNĚNÉHO POČETÍ P. MARIE** – mše sv. So v 7 h v kapli sester, v 18 h u Sv. Kříže
2. ADVENTNÍ KONCERT V LOUCE v 17 h – **Varhanní koncert Petra Rajnohy**
- 9.12. **ADVENTNÍ MISIJNÍ JARMARK** na podporu Papežských misijních děl. Čeká Vás spousta s láskou vyrobených věcí, jejichž koupí uděláte radost nejen sobě, ale i těm, kteří naši pomoc moc potřebují. **Od 9 do 11.30 h v chodbě dominikánského kláštera** (přístup ze zvědní kaple kostela sv. Kříže). **Vaše výrobky k prodeji prosím přineste v pátek 7.12. po večerní mši svaté** do zvědní kaple u Sv. Kříže. Gabriela Lazárková, tel.: 775 160 751
- sestry dominikánky budou po obou mších sv. prodávat v křížové chodbě kláštera **vánoční svíce**
- adventní komentovaná **PROHLÍDKA KOSTELA NALEZENÍ SV. KŘÍŽE a dominikánského kláštera** ve 14 h (pořádá Nadace pro obnovu církevních památek děkanství znojmského)
- uvedení do funkce nové farářky Českobratrské církve evangelické** ve 14 h ve Svatováclavské kapli
- mikulášská nadílka s divadelní scénkou O CHUDÉM OBCHODNÍKU A STARÉM KOBERCÍ** v Příměticích ve 14 h a v Kuchařovicích v 15 h (zvány jsou všechny děti, mládež, rodiče, prarodiče a přátelé)
- adventní koncert skupiny **MOSTY** v Kuchařovicích v 17 h
- adventní koncert skupiny **Květinka** v 18 h v Příměticích
- 10.12. adventní koncert **Gymnázia** v 17 h u Sv. Jana Křtitele
- 12.12. **koncert Carmina Clara** v 17 h u Sv. Alžběty
- 14.12. **mše sv. pro děti** v 17 h u Sv. Kříže
- 15.12. 3. ADVENTNÍ KONCERT V LOUCE v 17 h – **Musicorum aurum, ansámbl staré hudby**
- 16.12. **měsíční modlitba v popické kapli** v 15 h
- 20.12. **setkání seniorů KLAS** na faře u sv. Kříže v 9 h: **Předvánoční posezení**, zhodnocení uskutečněných akcí a návrhy na témata na další období
- 22.12. 4. ADVENTNÍ KONCERT V LOUCE v 17 h – **Znojmské žestě, L. Hagenhoferová (příčná flétna), S. Kružiková (varhany)**
- So **adventní koncert Květinky** v 18 h u Sv. Mikuláše
- 23.12. **přivítání BETLÉMSKÉHO SVĚTLA ve Znojmě** v 18 h u kostela Ne sv. Kříže, pak průvod na náměstí TGM a malý živý Betlém u kostela sv. Jana Kř., s sebou lampičky a zvonky (děti se sejdou po 17 h ve vestibulu dominik. kláštera a převlečou se za anděly)
- 24.12. **Štědrý den** – rozpis bohoslužeb uvnitř zpravodaje
- 25.12. **BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ** – rozpis bohoslužeb uvnitř zpravodaje
- 26.12. **sv. Štěpána** – rozpis bohoslužeb uvnitř zpravodaje
- St **VÁNOČNÍ KONCERT** v 15.30 h u Sv. Kříže (Komorní orchestr, chrámový sbor od sv. Kříže a sólisté)
- cimbálové koledy** v 18 h u Sv. Mikuláše
- divadelní představení Živého betléma** v 17 h na návsi v Práčích (vystoupí děti z Práčí)

- 27.12. **vánoční koncert L. Minky** v 19 h u Sv. Mikuláše
- Čt **koncert cimbálové muziky Antonína Stehlíka** v 18 h v Těšeticích (vstupné dobrovolné)
- 28.12. **vánoční koncert** v 17 h v Šatově v kostele sv. Martina – **Luděk Minka a dětský sbor ze ZŠ Šatov**
- Pá **svatojánské žehnání vína** v 18 h v kapli ve Vítonicích, následně ochutnávka vín v kulturním domě
- 29.12. **varhanní koncert M. Čecha** v 17 h u Sv. Mikuláše
- 30.12. **SVÁTEK SV. RODINY** – mše sv. jako v neděli s obnovou manželských slibů
- 31.12. **sv. Silvestr** – rozpis bohoslužeb uvnitř zpravodaje
- 1.1. **slavnost MATKY BOŽÍ (Nový rok)** – rozpis bohoslužeb uvnitř zpravodaje
- Út
- 5.1. **měsíční pouť v Hl. Mašůvkách** v 17 h, autobus ze Znojma v 16 h
- So **Tříkrálový koncert Znojmského komorního orchestru a sboru od sv. Kříže** v 17 h v kostele sv. Wolfganga v Hnanicích
- Rybova vánoční mše v podání sboru Illegal chorus z Brna** v 19 h v kostele v Práčích
- 6.1. **slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ** – při mši sv. žehnáním vody, křídly a kadidla
- Ne
- 12.1. **VEČER CHVAL** v kostele sv. Jana Kř. v 19.30 h
- 13.1. **měsíční modlitba v Popické kapli** v 15 h
- 20.1. **ekumenická bohoslužba** v 17 h v kapli sester v dominikánském klášteře
- Ne
- 25.1. **16. FARNÍ PLES** od 19.30 v Kuchařovicích (nový obecní sál u kaple), rezervace na: ples@farnostprimetice.cz a tel. 724 994 191, zve farnost Přímětice
- Pá
- 1.2. **první pátek** – mše sv. v 17 h u Sv. Kříže, od 15 h adorace a sv. zpověď
- 2.2. **Hromnice** – mše sv. v 8 h u Sv. Jana Křtitele, v 18 h u Sv. Kříže vždy s požehnáním svící
- měsíční pouť v Hl. Mašůvkách** v 17 h, autobus ze Znojma v 16 h

VÝSTAVA BETLÉMŮ A VÁNOČNÍCH POHLEDNIC V LOUCE

2. 12. 2018 – 13. 1. 2019 v louckém kostele: víkendy a svátky 14.00 – 16.30 | 24. 12. a 31. 12. 14.00 – 16.00 | 27. 12. a 28. 12. 14.00 – 16.30
Mimo pravidelnou otvírací dobu prohlídka možná po dohodě s p. Antonínem Valenou (tel. 732 838 875).

RORÁTY pro děti v kapli sester dominikánek každou adventní sobotu (8.12., 15.12., 22.12.) ráno v 7 h, začínají průvodem s lampičkami v křížové chodbě

Ranní mše – RORÁTY V LOUCE po celý advent od pondělka do soboty vždy v 6.30 h v louckém kostele v kapli sv. Norberta (v sobotu latinsky)

MIMOŘÁDNÁ PŘÍLEŽITOST KE SV. ZPOVĚDI

Kostel sv. Kříže: od pondělí 17.12. do čtvrtka 20.12. od 16 do 18 h, v pátek 21.12. od 15 do 18 h

LYŽAŘSKÝ POBYT pro mládež na horách v Jeseníkách

o jarních prázdninách 11.2. – 17.2.2019 na faře v Jeseníku, cena pobytu 1000 Kč, info: P. Marek Coufal – tel. 722 752 154

AKCE "48 HODIN V KLÁŠTEŘE" sester trapistek v Poličanech

Odjezd 10.3. ve 13 h z fary v Příměticích, návrat 12.3. v 18 h. Program: ticho, modlitba, duchovní četba, příroda, ... Cena: asi 700 Kč. Hlaste se do 20.2. u P. Jindřicha Čouпка (tel. 731 402 652)

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Adresa redakce: farni.zpravodaj@outlook.cz. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Ochmanová, Petra Bláhová, Ondřej Lazárek. Za obsah článku odpovídá autor. V elektronické podobě je časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo 10/2018 vyšlo 30/11/2018 ve Znojmě v nákladu 630 výtisků. **Uzávěrka příštího čísla 20. ledna 2019.**